

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 126.837 van 6 januari 2004
in de zaak A. 121.187/XIV-10041.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat K. LARDENOIT,
 kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
 A. Dansaertstraat 92

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door:
de minister van Binnenlandse zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Bulgaarse nationaliteit, op 17 mei 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 12 maart 2002 tot uitsluiting van toepassing van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen op het grondgebied van het Rijk en van het bevel om het grondgebied te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 27 mei 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur M. STERCK, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 2 september 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 oktober 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. LARDENOIT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het advies van auditeur eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij op 21 januari 2000 een regularisatieaanvraag indient op basis van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk (Regularisatiewet); dat op 20 juli 2001 de commissie voor Regularisatie een gunstig advies verleent; dat op 12 maart 2002 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot uitsluiting van toepassing van de Regularisatiewet, met bevel om het grondgebied te verlaten; dat dit de thans bestreden beslissingen zijn; dat de eerste bestreden beslissing luidt als volgt:

“Gelet op de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, inzonderheid de artikelen 5 en 14.

Gelet op de aanvraag tot regularisatie ingediend op 21 januari 2000 door XXX, geboren op 11 augustus 1952 te Radimova van Bulgaarse nationaliteit.

Overwegende dat voor deze aanvraag het criterium (1) werd aangevraagd.

Overwegende dat betrokkene zich vluchteling verklaarde op 10 januari 1992, hoedanigheid die hem op 28 mei 1996 door het commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen werd geweigerd, hem betekend op 30 mei 1996.

Overwegende dat hij op 10 juni 1996 bij de Vaste Beroepscommissie een beroep indiende tegen de beslissing van 28.05.1996, die op 4 september 1996 in een bevestigende beslissing hem de hoedanigheid van vluchteling weigerde, hem betekend op 12 september 1996.

Overwegende dat hij op 4 oktober 1996 een aanvraag tot regularisatie van zijn verblijf indiende op basis van artikel 9,3 van de wet van 15.12.1980, welke hem geweigerd op 25 januari 1997, hem betekend op 25 januari 1996 samen met een bevel het grondgebied te verlaten uiterlijk op 23 februari 1997.

Overwegende dat hij op 15 december 1997 werd gerepatriëerd met bestemming Sofia.

Overwegende dat hij zich op 23 oktober 1998 voor de tweede maal vluchteling verklaarde dat DVZ op 24 november 1998 besliste tot weigering van verblijf met bevel het grondgebied te verlaten binnen de 30 dagen hem rechtstreeks betekend.

Overwegende dat hij op 26 november 1998 een schorsend beroep indiende bij het CGVS, dat hem op 31 maart 1999 werd geweigerd met weigering van verblijf hem betekend op 1 april 1999.

Overwegende dat hij zich op 12 juli 1997 voor de derde maal vluchteling verklaarde, dat DVZ op 29 juli 1999 besliste tot weigering zijn aanvraag in behandeling te nemen met bevel het grondgebied te verlaten binnen de 5 dagen, hem rechtstreeks betekend.

Overwegende dat hij dienvolgens niet langer gemachtigd noch toegelaten werd tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk.

Overwegende dat betrokkene uit hoofde van diefstal op 17 december 1994 door de Correctionele Rechtbank van Kortrijk - bij verstek - werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 maand met uitstel voor 3 jaar.

Overwegende dat hij uit hoofde van valsheid in geschriften en gebruik ervan op 25 juli 1995 door het Hof van Beroep te Gent - bij verstek - werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 maanden en uit hoofde van diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels tot een gevangenisstraf van 6 maanden.

Overwegende dat uit de voorgaande feiten blijkt dat hij, door zijn persoonlijk gedrag, de openbare orde heeft geschaad.”;

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een enig middel aanvoert dat luidt als volgt:

“Enig middel, genomen uit de schending van de artikelen 5 en 14 van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk (verder regularisatiewet genoemd) en uit de schending van de motiveringsplicht, opgelegd door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;

Een terrorist bijvoorbeeld betekent uiteraard een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid, doch voor bijvoorbeeld een sluikstorter zal dit moeilijker zijn om aan te tonen (misschien openbare netheid).

De minister heeft zelfs niet de moeite genomen om uit te zoeken wat de juiste feitelijke toedracht was die aan de basis van de veroordelingen ligt.

Het bestreden besluit laat bovendien na te vermelden waarom de minister acht dat verzoeker heden een gevaar is voor de openbare orde.

De heer XXX heeft gedurende de 7 jaar die volgden op de feiten bewezen dat hij dat niet is.

In zoverre de bestreden beslissing dus niet de motieven aanhaalt die het besluit wettigen dat indien de heer XXX 7 jaar geleden een gevaar voor de openbare orde was, hij dat bijgevolg nu nog steeds is, en in de mate dat de bestreden beslissing niet motiveert waarom uit beide veroordelingen moet volgen dat verzoeker een gevaar voor de openbare orde is, schendt zij de uitdrukkelijke motiveringsplicht.

Nergens uit de beslissing of uit het dossier blijkt dat de minister werkelijk het gevaar heeft ingeschat dat verzoeker voor de openbare orde vormt.

Het middel is gegrond.

Doordat de bestreden beslissing verzoeker van de toepassing van de regularisatiewet uitsluit op grond van de overwegingen dat hij veroordeeld zou zijn wegens diefstal (met braak) en valsheid in geschriften.

Dat de bestreden beslissing stelt dat hij daarom door zijn persoonlijk gedrag de openbare orde heeft geschaad en dat hij bijgevolg een gevaar voor de openbare orde of nationale veiligheid betekent.

Terwijl, elke administratieve rechtshandeling, uitgaande van een administratieve overheid, die gevolgen in het leven roept voor één of meer rechtsonderhorigen de juiste feitelijke en juridische motieven moet bevatten die aan de grondslag liggen van de rechtshandeling.

Toelichting

de bestreden beslissing vermeld een vonnis en een arrest die verzoeker veroordelen tot correctionele gevangenisstraffen.

Deze straffen werden uitgezeten, zelfs de vervangende gevangenisstraf voor de geldboeten.

Uit de toen (7 jaar geleden) opgelopen veroordelingen kan enkel afgeleid worden dat verzoeker 7 jaar geleden de openbare orde verstoord heeft.

Uit stuk 3, het arrest van het Hof van Beroep van Gent van 25 juli 1995, blijkt bovendien dat de veroordeling van verzoeker tot 2 maal 6 maanden gevangenisstraf betrekking heeft op:

1. het gebruik van een vals Bulgaars rijbewijs en
2. 1 maal de diefstal van een nummerplaat

Verzoeker wil bij huidig verzoek uiteraard niet opnieuw het proces overdoen, doch de exacte feiten waarvoor verzoeker werd veroordeeld zijn uiteraard van elementair belang om te oordelen of verzoeker al dan niet een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid betekent.”;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij het middel slechts aanvoert tegen de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 12 maart 2002 tot

uitsluiting van toepassing van de Regularisatiewet; dat geen middel is gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten, zodat dit beroep onontvankelijk is;

Overwegende dat artikel 5 van de Regularisatiewet bepaalt: “De in artikel 2 bedoelde vreemdelingen die naar het oordeel van de minister een gevaar betekenen voor de openbare orde of nationale veiligheid zijn van de toepassing van deze wet uitgesloten”; dat in de bestreden beslissing de gerechtelijke veroordelingen, die de verzoekende partij heeft opgelopen, worden vermeld; dat de verzoekende partij er verkeerdelijk van uitgaat dat de minister van Binnenlandse Zaken gehouden is aan te tonen dat de verzoekende partij op het ogenblik dat de beslissing wordt genomen de openbare orde of nationale veiligheid effectief schendt; dat voormelde bepaling voorschrijft dat het voldoende is dat de vreemdeling een gevaar voor de openbare orde of nationale veiligheid betekent; dat niet valt in te zien waarom de bestreden beslissing “de exacte feiten waarvoor verzoeker werd veroordeeld” moet vermelden, aangezien de minister van Binnenlandse Zaken niet bevoegd is om zich uit te spreken over vonnissen die kracht van gewijsde hebben; dat de verzoekende partij met haar betoog niet aannemelijk maakt dat de minister van Binnenlandse Zaken aldus op kennelijk onredelijke wijze, op grond van onjuiste feitelijke gegevens of met overschrijding van de ruime appreciatiebevoegdheid die hem door de Regularisatiewet is gegeven, de bestreden beslissing heeft genomen; dat het enige middel ongegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegronnd middel tot nietigverklaring heeft ingediend; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zes januari tweeduizend en vier, door :

de HH. C. ADAMS,

M. MILOJKOWIC,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.